

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117221261
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117221261.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivan Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o t.č. už plnoleté oprávnené dieťa K., dieťa rodičov: matky Mgr. N. D., rod. G., štátnej občianky E. republiky, trvale bytom D. D. XXX/XX, zastúpenej v konaní JUDr. E. E., advokátkou so sídlom v F., D. XXXX/XX, pracovisko F., M. X a otca B. D., štátneho občana E. republiky, trvale bytom F. - L., D. D. XXX/XX, t. č. bytom F., D. XX, zastúpeného JUDr. K. Q., advokátkou so sídlom v F., D. XX/X, o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júla 2018, č. k. 34P/220/2017-167, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť k toho času plnoletému oprávnenému dieťaťu K. D., nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX na sumu 150,- eur mesačne a s účinnosťou od XX.XX.XXXX na sumu 130,- eur mesačne, ktoré je otec povinný prispievať k rukám toho času plnoletého oprávneného K., vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre toho času plnoletého oprávneného K. za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 310,- eur sa otcovi p o v o ľ u j e splácať v splátkach po 20,- eur mesačne, spolu s bežným výživným k rukám toho času plnoletého oprávneného K., až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k toho času plnoletému K. z doterajšej sumy 100,- eur na sumu 180,- eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2017 do 30.04.2018 a s účinnosťou od 01.05.2018 na sumu 130,- eur mesačne, ktoré zaviazal otca prispievať k rukám K., vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.12.2017 do 30.06.2018 vo výške 460,- eur otcovi povolil splácať v splátkach po 20,- eur mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám toho času plnoletého oprávneného K., až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Tým vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti otca k synovi K. zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.03.2014, č. k. 34P/157/2013-201 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.07.2014, č. k. 5CoP/38/2014 -221. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k zmene pomerov, a to na strane všetkých účastníkov konania. Konštatoval, že vyživovacia povinnosť

otca k dieťaťu bola naposledy upravovaná pred 4 rokmi; k podstatnej zmene pomerov došlo na strane oprávneného dieťaťa, ktoré je vekovo staršie a prirodzene sa zvýšili jeho výdavky. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného mal K. 14 rokov a bol žiakom ôsmeho ročníka základnej školy, v súčasnosti je už plnoletý, má 18 rokov a je žiakom strednej školy. K zmene pomerov došlo aj na strane matky dieťaťa, ktorá síce v súčasnosti má stále rovnaký príjem z práce vykonávanej ako samostatne zárobkovo činná osoba, ale v súčasnosti má matka aj ďalší príjem zo skráteného pomeru v sume 140,- eur mesačne, navyše býva v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorý je tiež zárobkovo činný, takže matka nemusí sama znášať náklady celej domácnosti. K zmene pomerov došlo aj na strane otca dieťaťa, ktorý bol v čase poslednej úpravy výživného evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a pracoval len na dohodu o vykonaní práce, pričom súd pri určovaní výživného vtedy vychádzal z jeho predpokladaného príjmu 530,- až 560,- eur mesačne brutto (otec vtedy v odvolaní deklaroval svoj príjem 407,- eur netto). Od začiatku tohto súdneho konania do konca apríla 2018 otec dosahoval priemerný príjem 986,28 eur mesačne brutto (t.j. 764,59 eur netto), čo je 1,76 násobne vyšší príjem ako príjem, z ktorého vychádzal súd v čase poslednej úpravy výživného. Ďalej súd konštatoval, že je síce pravdou, že od 23.04.2018 je otec dieťaťa práceneschopný a jeho práceneschopnosť stále trvá a od 03.05.2018 otec poberá len nemocenské dávky, ale tie sú v sume 548 eur mesačne, čo je vyššia suma ako bola výška jeho príjmu, z ktorej vychádzal súd v čase poslednej úpravy výživného. S poukazom na zistený skutkový stav a zistenú zmenu pomerov zvýšil vyživovaciu povinnosť otca s účinnosťou od 01.12.2017 na sumu 180,- eur mesačne a s účinnosťou od 01.05.2018, odkedy je otec preukázateľne práceneschopný a poberá nemocenské dávky, na sumu 130,- eur mesačne. Zdôraznil, že vzhľadom na dĺžku trvania otcovej práceneschopnosti, množstvo rôznych vyšetrení, stanovenej diagnózy a podobne, sa jeho práceneschopnosť nejaví ako len krátka a dočasná. Sumu 130,- eur mesačne považoval súd zodpovedajúcu veku a odôvodneným potrebám dieťaťa a pomeru schopnosti a možnosti oboch rodičov podieľať sa na výžive dieťaťa, pričom zároveň skonštatoval, že je to tiež rovnaká suma, ako bola určená otcovi na výživu dcéry Ivany v čase, keď ona bola tiež žiačkou strednej školy. Pokiaľ otec poukazoval na úspory dieťaťa na účte syna v aktuálnej výške 3.800,- eur, súd uzavrel, že toto nie je dôvodom pre nezvýšenie výživného, pretože pre rozhodovanie o zmene výživného je rozhodujúce zistenie, či vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá a či došlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Navyše tu nedošlo k žiadnej zmene pomerov, pretože dieťaťu malo vyššie úspory už v čase poslednej úpravy výživného, napriek tomu bolo otcovi dieťaťa, ktorý mal vtedy ešte nižšie príjmy ako dnes, výživné určené v doterajšej sume. V zostávajúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietol. Dlh na výživnom povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20,- eur tak, aby dlh bol vyrovnaný do 2 rokov, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol podľa 52 CMP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 01.12.2017 do 30.04.2018 podal v zákonnej lehote odvolanie otec prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že mu uloží povinnosť platiť výživné na plnoletého K. vo výške 130,- mesačne s účinnosťou už od 01.12.2017. V odvolaní poukázal na to, že k zmene majetkových pomerov došlo aj na strane matky plnoletého dieťaťa, ktorá dosahuje príjem cca 1.200,- eur mesačne, žije v spoločnej domácnosti a spoločne finančne hospodári so svojim priateľom, ktorý dosahuje príjem cca 1.200,- eur mesačne a ktorý sa tiež svojim príjmom podieľa na úhrade potrieb spoločnej domácnosti. Okrem uvedeného matka dieťaťa si uplatňuje na dieťa daňový bonus a poberá rodinné prídavky. U otca dieťaťa došlo k zvýšeniu príjmu oproti času predchádzajúcej úpravy výživného, avšak na druhej strane mu vznikli nové náklady a výdavky, ktoré tu v tom čase neexistovali. Otec dieťaťa v dôsledku neustáleho napádania a intríg zo strany jeho bývalej manželky bol donútený opustiť ich spoločný byt a odsťahovať sa k svojim rodičom, s čím mu vznikli náklady s tým spojené, spočívajúce v úhrade nákladov na bývanie a prispievanie do spoločnej domácnosti. Tieto náklady v čase poslednej úpravy výživného na plnoleté dieťa neexistovali, nakoľko otec býval v jednej miestnosti ich spoločného bytu. Otec však aj naďalej prispieva na úhradu nákladov za spoločný byt, ktorý však vôbec neužíva a užívajú ho iba bývalá manželka s priateľom a dve plnoleté deti zo spoločného manželstva otca a matky plnoletého dieťaťa. Plnoleté dieťa má tiež účet v D. R., na ktorom má sumu 3.800,- eur a z ktorého je zrejme, že plnoleté dieťa má dostatok finančných prostriedkov na úhradu svojich potrieb. Ďalej poukázal na to, že je dočasne práceneschopný od 23.04.2018 pre výrazný opuch pravej ruky a prstov, z ktorého dôvodu bol práceneschopný už aj v mesiaci marec 2018, čo sa zobrazilo aj na výplatnej páske za mesiac marec 2018 a nasledujúce mesiace. Je neisté kedy sa bude môcť riadne zapojiť do pracovného procesu, či bude schopný riadne vykonávať doterajšiu prácu v rámci súčasného pracovného zaradenia a aký bude dosahovať príjem. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie mal jeho príjem posudzovať komplexne, t.j. za všetky obdobia spoločne, pretože nedoplatok na výživnom sa

stane splatným v čase, keď príjem otca spadá do obdobia jeho práceneschopnosti a je otázne, či bude schopný v budúcnosti z tohto príjmu vzniknutý nedoplatok uhradiť.

3. Matka ako pôvodná navrhovateľka v čase, keď K. nedosahoval plnoletosť a plnoletý K., prostredníctvom právnej zástupkyne, v spoločnom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu otca, že s vyživovacou povinnosťou k jeho deťom matke pomáha jej súčasný priateľ uviedli, že tento nemá vyživovaciu povinnosť voči deťom pochádzajúcim z manželstva, preto skúmanie jeho príjmov treba považovať za bezpredmetné. Ak otec dieťaťa argumentuje v podanom odvolaní tým, že sa mu zvýšili výdavky oproti času poslednej úpravy výživného k synovi, k tomu uviedli, že tomu tak nie je, tvrdená skutočnosť otcom nebola pred súdom preukázaná. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo samotnou výpoveďou otca preukázané, že jeho výdavky na bývanie sú v sume 100,- eur, ktorú prispieva svojim rodičom, u ktorých toho času býva, taktiež uhrádza energie, t.j. len plyn za byt, ktorý vlastní v doposiaľ nevysporiadanom BSM. Nemožno teda konštatovať, že by došlo k zvýšeniu výdavkov na strane otca dieťaťa a tieto nekonkretizoval a nevyčíslil ani otec sám v podanom odvolaní. Presťahovaním sa otca dieťaťa do bytu vo vlastníctve jeho rodičov v žiadnom prípade nedošlo k navýšeniu jeho nákladov na bývanie, nakoľko momentom odsťahovania sa zo spoločnej domácnosti, ktorú do tej doby viedol s matkou a dvoma deťmi, prestal prispievať na ostatné výdavky spojené s užívaním tohto bytu. Taktiež sa nezakladá na pravde tvrdenie otca, že by byt v BSM nevyužíval, keď v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané a nebolo ani rozporované, že v uvedenom byte má otec dieťaťa dlhodobo doposiaľ zamknutú jednu miestnosť, t.j. obývaciu miestnosť, kde má svoje osobné veci a veci patriace do BSM, ktoré otec užíva výlučne sám a ktorá nie sprístupnená ani matke detí, ani samotným deťom už po dobu 5 rokov. Ak otec dieťaťa argumentuje príjmom matky 1.200,- eur, k tomu uviedli, že sa jedná o príjem brutto, nakoľko matka je SZČO a z uvedenej sumy musí mesačne odviesť odvody do zdravotnej poisťovne, sociálnej poisťovne a daň z príjmu. Vyššie uvedený hrubý mesačný príjem tvorí čistý mesačný príjem cca 900,- eur. Tvrdenie otca dieťaťa o tom, že by mal maloletý syn na účte sumu 3.800,- eur, ktorá má slúžiť na jeho súčasnú výživu, nie sú pravdivé. Jedná sa o úspory, ktoré mu robili rodičia od jeho útleho detstva pre čas, kedy opustí spoločnú domácnosť, aby mal nejakú finančnú podporu do samotného života, s čím otec dieťaťa súhlasil. Navyiac uvedené šetrenie bolo zohľadnené aj pri poslednej úprave výživného, nakoľko už v tom čase existovalo. V neposlednom rade sa nejedná o sumu 3.800,- eur ako uviedol otec v odvolaní, ale o nižšiu sumu, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie. Hypotetické odôvodnenie odvolania v časti, kde otec tvrdí, že nie je isté, či bude schopný riadne vykonávať svoju prácu aj po ukončení práceneschopnosti a či nedôjde náhodou k ukončeniu jeho pracovného pomeru, označili čisto špekulatívne. Navyiac súd uvedenú skutočnosť zohľadnil reguláciou výživného za uvedené obdobie zo sumy 180,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne.

4. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu otca písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 65 a § 66 zákona č. 161/20015 Z.z. (Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zvýšenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 01.12.2017 do 30.04.2018 a v závislom výroku o vyčíslení dlhu na zameškanom výživnom, podľa § 388 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu. Tú časť rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k toho času plnoletému Adamovi za obdobie od 01.05.2018, ako aj vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, odvolací súd nepreskúmal, pretože proti týmto častiam rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie otca nesmerovalo a tak zostalo rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

6. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

7. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Rozumieme ňou takú zmenu v pomeroch subjektov právneho vzťahu, ktorá výrazne ovplyvňuje ich majetkové pomery a príjmy, resp. výdavky na potreby. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu

je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

8. V prípade, ak súd zisti významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, existujúcu úpravu výživného zmení.

9. V posudzovanej veci je nepochybné, že od predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti otca k vtedy maloletému K. v roku XXXX došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania.

10. Pri porovnaní pomerov v čase predošlej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.03.2014, č.k. 34P/157/2013-201 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.07.2014, č.k. 5CoP/38/2014-221) bolo zistené, že v čase vtedajšieho rozhodnutia súdu prvej inštancie mal vtedy maloletý K. 14 rokov a bol žiakom ôsmeho ročníka základnej školy. Matka vtedy maloletého K. pracovala ako samostatne zárobkovo činná osoba a podľa jej vyjadrenia zarábala v tom čase priemerne cca 1.000 eur brutto, poberala prídavky na dve deti a platila náklady na bývanie cca 120,- eur mesačne. Okrem maloletého K. mala ešte vyživovaciu povinnosť k dcére B.. Otec dieťaťa v tom čase býval s matkou v spoločnom byte, patriacom do BSM manželov, na bývanie platil plyn 78,64 eur mesačne, inak do domácnosti neprispieval. Okrem maloletého K. mal vyživovaciu povinnosť k dcére B. v sume 130,- eur mesačne. Otec bol od februára 2012 bez stabilného zamestnania, od 25.09.2012 bol vedený na S. ako uchádzač o zamestnanie; pri určení výživného súd vtedy vychádzal z jeho predpokladaného zárobku 530,- až 560,- eur mesačne brutto, pričom otec v odvolaní tvrdil, že jeho skutočný príjem predstavoval sumu 407,63 eur netto.

11. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že v súčasnosti už plnoletý K. má 18 rokov, je študentom strednej školy. Otec mu na výživu okrem súdom určeného výživného neprispieva. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie K. ukončil tretí ročník E. jeho náklady spočívajú v stravnom, cestovných výdavkoch, nákladoch spojených so štúdiom na strednej škole, zálohách platených na stužkovú a nákladoch spojených s trávením voľného času. Matka dieťaťa býva v spoločnej domácnosti s priateľom, s plnoletým K. a dcérou B. v trojizbovom byte, kde otec má uzamknutú jednu izbu. Matka je stále SZČO, podľa jej vyjadrenia dosahuje rovnaký príjem, ako v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Okrem príjmu z uvedenej podnikateľskej činnosti od 01.01.2017 pracuje na skrátenej pracovnej úvazok u zamestnávateľa C. F. s.r.o., kde dosahuje čistý mesačný príjem podľa potvrdenia zamestnávateľa vo výške 140,30 eur. Poberá prídavky na deti v sume 47,36 eur mesačne a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére B., ktorá je študentkou vysokej školy. Otec dieťaťa býva v spoločnej domácnosti jeho rodičov v trojizbovom byte, prispieva im na náklady bývania sumou 100,- eur mesačne a na stravu a domácnosť 100,- eur mesačne. Okrem K. má vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére B. vo výške 130,- eur mesačne. Otec je od 01.02.2015 zamestnaný ako skladník a navádzač u zamestnávateľa H. B. E. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom zisteným za obdobie od 01.2017 do 04.2017 vo výške 764,59 eur netto. Od 23.04.2018 do času, kedy rozhodoval súd prvej inštancie bol otec práceneschopný a od 03.05.2018 mu bolo priznané nemocenské vo výške cca 548 eur mesačne.

12. Z odvolania otca je nepochybné, že otec vo svojom odvolaní napadá zvýšenie vyživovacej povinnosti iba za obdobie od 01.12.2017 do 30.04.2018, za ktoré mu súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť k K. z doterajšej sumy 100,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne. Ďalšie zvýšenie vyživovacej povinnosti, za obdobie od 01.05.2018 na sumu 130,- eur mesačne, otec vo svojom odvolaní nenapáda.

13. Po preskúmaní odvolania, vychádzajúc z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v tejto časti zmeniť. Odvolací súd sa síce stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného nepochybne došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, pre ktoré je dôvodné vyživovaciu povinnosť otca k tomu času už plnoletému K. zvýšiť, zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k K. v spornom období až na sumu 180 eur mesačne však odvolací súd nepovažoval za primeranú zistenému skutkovému stavu veci. Aj keď bolo súdom prvej inštancie zistené a preukázané, že otcovi sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti príjem zvýšil, nešlo podľa názoru odvolacieho súdu až o také zvýšenie príjmu, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie vyživovacej povinnosti u otca až na takmer dvojnásobok pôvodnej výšky výživného. Pri predpoklade, že by otcovi bola určená vyživovacia povinnosť

k K. za uvedené obdobie vo výške 180,- mesačne a zároveň by platil výživné na dcéru B. vo výške 130,- eur mesačne, výživné platené otcom by predstavovalo takmer polovicu jeho čistého mesačného zárobku, čo odvolací súd považoval za neprimerané otcovým zárobkovým a majetkovým pomerom. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že otcovi zvýšil vyživovaciu povinnosť k plnoletému K. za obdobie od 01.12.2017 do 30.04.2018 na sumu 150,- eur mesačne, ktorú odvolací súd považoval za primeranú jednak odôvodneným nákladom dieťaťa, ako aj zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca v danom období.

14. V nadväznosti na zmenu napadnutého rozhodnutia v uvedenej časti odvolací súd potom zmenil aj závislý výrok o dlhu otca na zameškanom výživnom za obdobie do 30.6.2018, ktorý predstavuje za obdobie od 01.12.2017 do 30.04.2018 sumu 250,- eur (5 mesiacov x 50 eur) a za obdobie od 01.05.2018 do 30.06.2018 sumu 60 eur mesačne (2 x 30 eur), ktorú sumu rovnako ako súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne tak, aby dlh bol vyrovnaný do 2 rokov, pod následkom straty výhody splátok. Za obdobie od 30.06.2018 do rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolací súd dlh otca na výživnom nevyčísloval, nakoľko otec sa proti výške výživného v sume 130,- eur mesačne stanovenej za obdobie od 01.05.2018 neodvolal, preto odvolací súd predpokladá, že otec si túto súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť v sume 130,- eur mesačne po rozhodnutí súdu prvej inštancie voči plnoletému K. iadne plnil.

15. Vo zvyšnej časti uplatneného výživného nárok plnoletého K. zamietol.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.